

On usk meile kalju

Väärikalt ♩ = 100–112

1. On usk mei - le kal - ju, nii kõi - ku - ma - tu,
 2. Kas hai - ge või ter - ve, rik - ka, vae - se - na - gi,
 3. On Ju - ma - la sõ - na - del jul - gus - tav arm:

mis Ju - ma - la sõ - nas on an - ne - ta - tud.
 kas o - mas - te kes - kel või kau - ge - mal siit,
 Su kõr - val ma kõn - nin ja sind ta - lu - tan.

Ei muud pa - lu, and - ke mul' kin - gi - tus see!
 kas maa peal või merd möö - da kul - ges mu tee,
 Sul nõr - ku - ses ai - tan ma pü - si - da teel.

Nüüd Jee - su - se juur - de, nüüd Jee - su - se juur - de,
 ei pa - lu - nud muud, kui ei pa - lu - nud muud, kui
 Sind teed pi - di õig - last, sind teed pi - di õig - last,

nüüd Jee - su - se juur - de lä'en kii - rus - ta - des.
 Su ta - he, oo Ju - mal, see täi - tu - gu veel!
 sind teed pi - di õig - last ja va - ga ma viin.

4. Kui kutsun sind kõndima muredemaal,
 ei murda sind lase ma murekoormal eal.
 Sest sinuga olen ja sind õnnistan,
 sind puhastan patust, sind puhastan patust,
 siis patust ja murest ma sind puhastan.
5. Kui raskustest läbi su elutee viib,
 mu armu saad küllalt, et olla tugev siis.
 Ei lase sul kukkuda iialgi ma,
 vaid alati tõstan sind, vaid alati tõstan sind,
 vaid alati tõstan ja sind ma õpetan.
6. Mu armastus tugev ja täiuslik see.
 Saad eluea jooksul sest teada kogu tõe.
 Ja ajal, mil hõbedast juus ehib pead,
 siis tallena jälle sa, siis tallena jälle sa,
 siis tallena jälle sa elu minult saad.
7. Kes Jeesuses leidnud on endale toe,
 sel üksildus rindu ei iial enam poe,
 sest põrgujõud võitu ta üle ei saa.
 Ei eales, ei iial, ei eales, ei iial,
 ei eales, ei iial ei hülga teda ma.

Sõnad: omistatud Robert Keenile, umb 1787

Viis: omistatud J. Ellisele, umb 1889

Jesaja 41:10; 43:2-5

Heelamani 5:12